

En Publustig Wisa

eller

Skildring

Öfwer den nu nyligen uppfundna, så kallade lömplig eller skicklig Husaga för Örninnokönet, med så kalladt Ursprungel. Swilken olaglighet, första och förmodligen sista gången, tilldeltes, Pigan Maria Jönsdotter, i Norrköping, utan wederbörlig Ransakning och Dom, af derwarande Police-Betjeningen, för det att hon nästan med laga förfall några gånger uteblifwit från sitt dagstadda Tobaksarbete. Utdragit utur Wällof. Råmnårs-Rättens deröfwer hållne Protocoll, af den 9, 15 och 19 Julii, innemarande år.

SEDEKÖLDEN,
tryckt i Marquardska Boktryckeriet, 1825.

Kom alla Flickor hör uppå,
Ert Rön nu berättat arspryl få,
Som kallas för husaga;
Allt wäl.
Såg kan det er behaga,
Ni förstår mig wäl.

2. Den speculant sökt det uppfann,
Den må wist kallas upplyst man;
Och wero de Carnaljer, U. w.
Som mången Stads. Gwaljer. Ni ic.

3. Och desse både will och kan,
Öbra försök om det går an,
Allt i och med det samma, U. w.
Se om den är lik mammas. Ni ic.

4. En stackars Piga blef ett mål,
Allt för dem wisa denna skäl,
Som genast blef tilltäckter, U. w.
Wid det hon blef utsträckter. Ni ic.

5. Uppå en bänk hon twingas ned,
Af fyra man som kroppen wred,
Och tryckte i fågoner U. w.
Som nyttjats för Dragoner. Ni ic.

6. Då en höll hufwud ganska fast,
Den andra armar ock dernäst,
Den tredje föttren spände U. w.
Den fjerde dugtigt hängde, Ni ic.

7. Uppå des sätte hårda slag,
Efter den wink Gwaljern gaf,
De öfriga belacka, U. w.
Och åt sitt påfund skratta. Ni ic.

8. Ja dessa hade nöjen nog,
Wid det de henne drog och slog;
Men nöjen kan snart ändras, U. w.
Så se hur leken ändas. Ni ic.

9. Des klådnad war en linnesjol,
Och lintyg nästan tunn som flor;
Hwarpå dessa rappa, U. w.
Som nu förtjents att klappa. Ni ic.

10. Des klinkor blef båd' brun och blå,
Och liksom forswar på des lär,
Af dessa feta slängar, U. w.
Som knappast passat drängar. Ni ic.

11. Den stackars Pigan utan krus,
Sick sig ett dugtigt karbas rus
Allt sätet igenswälde, U. w.
Samt blod och wattenet qwälde. Ni ic.

12. Håraf kan hwar en wål förstå,
Den stackarn kunde knappast gå;
Uf en så nått husaga. U. w.
Hon fången fick intaga. Ni ic.

13. Tänk om hon ej allena wår;
Swem wet och kan ge säkert swår;
Man känner Rådets fötma, U. w.
Ej alltid deras fetma. Ni ic.

14. Hon hölls wid fången några dar,
Då hon berättat uppenbar;
Des wårk war wårk den sweda U. w.
En barnsångsawinnor lida. Ni ic.

15. Men då hon något bättre blef,
En dugtig man för henne skref;
Precis till rätta Orten, U. w.
Hon stanna ej wid porten. Ni ic.

16. Utan steg fram och det gick wål,
Hon gjorde godt för mången trål,
Utaf sina gelikar, U. w.
Som träffa kan för lika. Ni ic.

17. Ty hade hon ej detta gjordt,
Så had' wist arspryl i mång' ort;
Uf dem som så behaga, U. w.
Blifwit allmän husaga. Ni ic.

18. Hon erhöft genast Resolution,
Nppå sin skrift hwari Patron,
Och alla de war nämnda, U. w.
Som buliat hennes ånda. Ni ic.

19. Nu Rådners-Rättens ordres fick,
Att pröfwa huru det tillgick;
Den sak blef företagen, U. w.
Och kom i Husa dagen. Ni ic.

20. Des brott, war den föbesummelse,
Att dagarne det regnade,
Hon åfwen wille äta U. w.
Det wäckte denna tråta. Ni ic.

21. Hon wid Policen warning fick,
Med goda ord ett wanligt stic;
För hon war uteblifwen U. w.
Från stället hon war skrifwen. Ni ic.

22. Och blef befalld att återgå,
Till sitt arbet' men de små;
Tillåt ej henna slippa, U. w.
Förty de wille titta. Ni ic.

23. Som fattig hölls hon före för noll,
Men när det kom till Protocoll,
Och deras namn blef tecknad' U. w.
De rodna och de blekna Ni ic.

42. Ty en del wittnen sade så,
De på befällning måste stå;
Och en del fritt bekände A. w.
Sig sedt des sjuka ände. Ni ic.

25. Knappt inom Råmnårsrättens dörr,
Så smutsig sak har varit förr;
Man aldrig hört des like A. w.
I något Kungariket. Ni ic.

26. Två gånger kom den saken för,
Då desse stod i swårt förhör,
Den tredje, kom det skrifwit A. w.
Att Pigan estergifwit, Ni ic.

27. Man wet wäl att den fattig är,
Swars lott är motgång och besvär;
En ringa fyrk mottager A. w.
Och ofta sig bedrager Ni ic.

28. Har qwinnsön fått bli domare,
I denne sak wist hade de;
Med samma mått blitt mätne, A. w.
Som war så ärförgåtne, Ni ic.

29. Hwad tyckes er som skämmas bör,
Om icke arspryl er tillhör;
Den dag i hwarje månad A. w.
Till skammen blir utplånad. Ni ic.

30. Hwilket i tiden ej kan ske,
Så länge Rönnet er kan se;
Som bödlar er betrakta A. w.
Och allmänt er sbrakta. Ni ic.

31. Ja knappast någon qwinna är,
Som kan utsläcka sitt begär,
Att ewigt er bespotta, A. w.
Som will så Rönnet blotta. Ni ic.

32. Den som är wärre i all stund,
En midt på L rget stå en hund;
Ja de må ewigt skämmas A. w.
Och ej bland karlar nämnas Ni ic.

33. Må någon will ta' er i hand,
Om icke till att dra' er fram;
Att roa er med leken, A. w.
Som kallas snappa steken. Ni ic.

34. Då alla Flickor stor' och små,
Wist will er nappa brun och blå;
Ja Flickor, nappa, nappa. A. w.
Om I ock will dem klappa. Ni ic.

35. Här lägger hwar sitt botum till,
Öfr Flickor med dem hwad ni will;
Ty det är swårt försöna. A. w.
Dem som ej Rönnet skona. Ni ic

36. Ly se på en wildfinter Djur,
Samt hingstar, Hanar af all Djur;
Om de ej Abnet sjara N. w.
Dy jöka dem förswara. Ni ic.

37. Men dese wärr' än rofdjur war,
Ly de naturligt egna spar;
Fostän de gbra skada, N. w.
För deras toma magar. Ni ic.

38. Allt ogräs ju utrotas hör,
Som ej till goda säden hör;
Samt sä'na specularer, N. w.
Med deras secundanter. Ni ic.

39. Sift J som skämmas bör förstå,
Allt ni ej högre flyga må;
Än edra wingar bära, N. w.
Besälet lyd och ära. Ni ic.

40. J annat fall törhända sä,
Allt J ock kunnen arspryl få;
Om Glicör då fick rappa,
Allt wäl,
De wilja dugtigt klappa.
Ni förstår mig wäl,

Exempl. fester Två Stillingar Banko.
